

ವಸುಧೈವ ಕುಟುಂಬಕಮ್

‘ವಸುಧೈವ ಕುಟುಂಬಕಮ್’ - ಜಗತ್ತೇ ಕುಟುಂಬ. ಇದು ಇಂದು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಆಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಈಗ ನಗಡಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಜಗತ್ತೇ ಸೀನುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮದು ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?

ಏಕೀ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಟ? ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉಪಭೋಗವೆಲ್ಲ ಸಾಲ ಪಡೆದ ಹಣದಿಂದ. ಇಂದು ಅಮೇರಿಕದ ಸಾಲ ೧೩ ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳು (ಸುಮಾರು ೫೦೦ ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ರೂಪಾಯಿಗಳು)! ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೇ ನಮ್ಮ ಎದೆಯೊಡೆಯುತ್ತದೆ! ಅಮೇರಿಕನ್ನರ ನೀತಿ ಚಾರ್ವಾಕನ ನೀತಿ. ಋಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಘೃತಂ ಪಿಬೇತ್ - ಸಾಲ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ತುಪ್ಪ ತಿನ್ನು.

ಈಗ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಟದ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾದರೂ ಇದೇ. ಅಮೇರಿಕದ ಜನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಅಡವನ್ನಾಗಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಗದು ಇತ್ತು. ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೂ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದಲ್ಲದೆ, ಆ ಸಾಲಗಳನ್ನು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು! ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ತನಕ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೂ ಲಾಭ! ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೂ ಲಾಭ! ಆದರೆ ನಂತರ, ಮನೆಗಳ ಬೆಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಸಾಲಗಳ ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಜನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ದಿವಾಳಿಯಾದವು. ಅದೆಷ್ಟು ದಿವಾಳಿಯಾದವೆಂದರೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಮೇರಿಕದ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆ ನಷ್ಟವನ್ನು ಭರಿಸಲು ೭೦೦ ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಆ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಮುಂದೆ ಕೇಳಿ. ಅಮೇರಿಕ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು, ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳೂ ತಮ್ಮ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದ್ದವು. ಆ ದುಡ್ಡು ಈಗ ಮಂಗಳ ಮಾಯ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಮೇರಿಕವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳಿಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಟ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಹೀಗೆ, ಅಮೇರಿಕನ್ನರ ಲೋಭ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಈಗ ಮಾರಕ ವಾಗಿದೆ. ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ತಮ್ಮದಲ್ಲದ ಹಣವನ್ನು ಜೂಜಿನಷ್ಟೇ ಶಂಕಾಸ್ಪದ ವಾದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದರು, ಉಪಭೋಗಿಸಿದರು. ಈಗ ಸಂಕಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದವರು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಸುರಕ್ಷತೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಇದನ್ನು ಅಮೇರಿಕ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಿಸಿತು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಉತ್ತೇಜಿಸಿತು ಕೂಡ. ಅದರ ಕಹಿಫಲವನ್ನೇ ನಾವು ನೀವು ಈಗ ಉಣ್ಣುತ್ತಿರುವುದು.

ಹಿಂದೆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮಾನದಂಡ

ವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ, ಒಂದು ಘನ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಸ್ತುವು ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜನರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕಷ್ಟಾಪ್ತು ದುಡಿದು ‘ಹಣ’ವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯಾಗಲಿ, ದುಪ್ಪಟ್ಟು, ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಕರಾಮತ್ತಾಗಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾವು ‘ಬಂಗಾರದ ಯುಗ’ ಎಂದು ಕರೆಯ ಬಹುದೇನೋ. ನಂತರ ನಾವು ನೋಡುವುದು ‘ಸಾಲದ ಯುಗ’ ವನ್ನು. ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುವಂತೆ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಈ ವಿಧಾನ ಕೂಡ ನೈತಿಕತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದ್ದು, ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿದು ಸ್ಥಿತಿವಂತರಾಗಲು ಪ್ರಚೋದಿಸಿತು. ಇದು ಸಾಂಪ್ರ ದಾಯಿಕ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯ.

ಹಿಂದೆ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜೂಜಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಶೇರುಗಳು, ಮ್ಯಾಚುಯಲ್ ಫಂಡುಗಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ‘ಊಹೆಯ ಯುಗ’ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆ, ವಾಸ್ತವಿಕತೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಗೌಣ. ಊಹೆ, ಅಪನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸದ್ರೋಹ - ಇವುಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಾನೂನಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆಯೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ದೋಚಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಅಂತಹ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ ಗೊತ್ತಿರುವವನು ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಜೇತನಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಧೀಶನಾಗುವನು. ಅಂತಹ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಮಂಕನು ಬಡವನಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವನು.

ಅಮೇರಿಕದ ನಗದಿನ ಸಂಕಟ (Cash Crunch) ಜಗತ್ತಿನ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮೇಲೆ, ಶೇರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ. ದಿನೇ ದಿನೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹುಚ್ಚರ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು, ಭಾರತೀಯರೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಎನ್ನುವುದಂತೂ ಖಚಿತ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಸುದೃಢ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ಅಮೇರಿಕದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಮುಳುಗಿ ಹೋದರೆ, ನಾವು ಹತಾಶರಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು ಅರ್ಧ-ಮುಕ್ತ ನೀತಿ. ಇದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು.

‘ವಸುಧೈವ ಕುಟುಂಬಕಮ್’ಯಾರಿಗೆ? ‘ಉದಾರ ಚರಿತಾನಾಂ ತು’ - ಯಾರು ಉದಾರ ಹೃದಯದ ಮಹಾತ್ಮರೋ ಅವರಿಗೆ. ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜಾಗತೀಕರಣವು ಜಗತ್ತಿನ ಜನಗಳನ್ನು ತೋಪಿಸುವ ವಿಧಾನ. ಅದು ಅಮೇರಿಕದ ವಿಧಾನ. ನಮ್ಮ ಋಷಿಮುನಿಗಳು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ವಿಧಾನ, ಉದಾರ ಹೃದಯದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಜನರೆಲ್ಲರ ಕಷ್ಟ ಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವ ವಿಶ್ವಭ್ರಾತೃತ್ವದ ವಿಧಾನ. ಮೊದಲನೆಯ ವಿಧಾನ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತೆಯ, ಲೋಭದ ವಿಧಾನ. ಎರಡನೆಯದು ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ವಿಧಾನ. ಮೊದಲನೆಯ ವಿಧಾನದ ಟೊಳ್ಳುತನ ಈಗ ಬಯಲಾಗಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಎರಡನೆಯ ವಿಧಾನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಜನರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರೇ? - ಎನ್.ಎಸ್.ಚಕ್ರವರ್ತಿ